

slagsstillerne har ment at kunne sætte Tallet op til 3 Øre derved at give Statskassen nogen Erstatning for den Nedgang i Indtægterne, som det første Ændringsforslag vil medføre. Der er imidlertid fra forskellige Sider indløbet Indsigelser og Protester herimod, og man har gjort gældende, at det, man derved vil paalægge de Blade, der hidtil har faaet Arbejdet gjort gratis, er en Skat. Denne Betragtning er ganske urigtig, det er lige saa lidt en Skat, som det er en Skat at give 10 Øre for at køre i Sporvogn eller 1 Kr. for at køre i Automobil. Det er en Betaling for et Gode, man nyder. Men naturligvis, har man hidtil været fri for at betale det, vil man, selv om det ikke er meget, helst være fri for at betale det fremtidigt. Der er gjort gældende navnlig fra Ugeblade og Tidsskrifter og Foreningsblade, som allesammen eller for en stor Del kun sendes gennem Postvæsenet til Omdeling, og som altsaa hidtil har været fri for denne Udgift, at de vanskeligt vil kunne bære dette Paalæg, da de ikke kan lægge noget af det over paa deres Abonnenter, fordi de har truffet Aftale med dem om en bestemt Pris, saaledes at her er Tale om et rent Kontraktsforhold. Derfor vil de meget henstille at blive fri for dette. Forslagsstillerne har drøftet dette Spørgsmaal og er enige om at gaa til en Forandring af Forhøjelsen fra 2 Øre til 3 Øre, saaledes at Regeringslovforslagets 2 Øre, som af os er foreslaaet forhøjet til 3 Øre, kun skulde gælde Aviser og derimod ikke Ugeblade. Jeg har Grund til at tro, at den højtærede Minister vil kunne modtage en Ændring af et saadant Indhold. Naar jeg altsaa anbefaler Ændringsforslag Nr. 2 til Vedtagelse i Dag, er det under den Forudsætning, at Forslagsstillerne ved tredie Behandling vil stille Ændringsforslag om en Tilføjelse, der fritager Ugebladene for at faa denne Forhøjelse.

Sonne: Jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler i, at det vilde være rigtigt at fritage Ugeblade og Tidsskrifter for en Forhøjelse fra 2 til 3 Øre, og i Realiteten er jeg altsaa enig med det ærede Medlem. Men saa synes jeg, at det vilde være naturligere at tage Ændringsforslag Nr. 2 tilbage end at vedtage det i den foreslaaede Skikkelse og da til tredie Behandling at stille det Ændringsforslag, som det ærede Medlem antydede. Jeg tillader mig altsaa at henstille, at Ændringsforslag Nr. 2 tages tilbage.

J. Pedersen: Det har været til Behandling imellem Forslagsstillerne, hvilken Form der vilde være mest korrekt, og man er blevet staaende ved, at det mest korrekte vilde være at vedtage Ændringsforslaget og give det den Tilføjelse, man tilsiger at ville give det. Men i Realiteten erkender jeg, at det er ganske ligegyldigt, hvilken af disse Fremgangsmaader man vælger. Men er det et almindeligt Ønske (Afbrydelse: Ja!), vil jeg forudsætte, at mine Medforslagsstillere ikke har noget imod at tage Ændringsforslaget under Nr. 2 tilbage under den Forudsætning, at vi til tredie Behandling stiller et Ændringsforslag, indeholdende den Realitet, jeg antydede. (Bramsen: Ja!)

Herefter tager jeg altsaa Ændringsforslag Nr. 2 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 er saaledes taget tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (J. Pedersen) har udtalt sig saa fyldigt om Forholdene, at jeg ikke behøver at knytte mange Bemærkninger dertil. Jeg skal kun sige, at det paa en ret udæskende Maade gennem et til Tingets Medlemmer omdelt Skrift er blevet gjort gældende, at Forslaget er affattet saaledes, at det betød Fordele for visse Grupper af Dagblade, medens det betød Byrder for andre. Det er i den Grad urigtigt, at netop den eneste Gruppe af Dagblade, som ved Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Folketinget, vedtaget af dette og ført herop, vil komme til at bære større Portoudgifter end før, er de større københavnske Dagblade. For Tiden vil Porto'en i Gennemsnit pr. Nummer med de nuværende Vægtsatser ikke stige, før man naar op til 125 g Vægt, medens Prisen efter Gennemførelsen af Lovforslaget, saa snart man naar til en Vægt af mellem 95 og 100 g, vil stige meget betydeligt og ligeledes vil stige for Vægte paa 100 til 125 g. Det er en meget alvorlig Forhøjelse for dem, der naar Vægtmaksimum.

Det Ændringsforslag, som bliver tilbage, er jeg ikke i Stand til at omtale som Helhed, men jeg maa maaske dog sige, at jeg kan slutte mig til det under Forudsætning af, at man ved næste Behandling fastsætter 3 Øre som Betaling for ikke-abbonerede Dagblade, hvilket er Blade,